

15.1.2014

B7-0043/2014 }
B7-0045/2014 }
B7-0047/2014 }
B7-0048/2014 }
B7-0050/2014 } RC1

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 122 lõikele 5 ja artikli 110 lõikele 4,

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:

Verts/ALE (B7-0043/2014)

ECR (B7-0045/2014)

ALDE (B7-0047/2014)

S&D (B7-0048/2014)

GUE/NGL (B7-0050/2014)

Viimasel ajal täheldatud lesbide, geide, biseksuaalide, trans- ja intersooliste inimeste kriminaliseerimise ilmingud (2014/2517(RSP))

**Véronique De Keyser, Michael Cashman, Marc Tarabella,
Ricardo Cortés Lastra, Ana Gomes, Tanja Fajon, Pino Arlacchi,
Liisa Jaakonsaari, Joanna Senyszyn, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg,
Mitro Repo, María Muñoz De Urquiza, Richard Howitt**
fraktsiooni S&D nimel
**Marietje Schaake, Sarah Ludford, Alexander Graf Lambsdorff,
Graham Watson, Leonidas Donskis, Jelko Kacin, Kristiina Ojuland,
Phil Bennion, Izaskun Bilbao Barandica, Louis Michel,
Ramon Tremosa i Balcells, Johannes Cornelis van Baalen, Alexandra Thein**
fraktsiooni ALDE nimel

RC\1015528ET.doc

PE527.233v01-00 }
PE527.235v01-00 }
PE527.237v01-00 }
PE527.238v01-00 }
PE527.240v01-00 } RC1

**Ulrike Lunacek, Raül Romeva i Rueda, Jean Lambert, Barbara Lochbihler,
Marije Cornelissen, Tarja Cronberg, Judith Sargentini,
Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Nicole Kiil-Nielsen, Rui Tavares**
fraktsiooni Verts/ALE nimel

Charles Tannock

fraktsiooni ECR nimel

**Cornelis de Jong, Martina Anderson, Willy Meyer, Alda Sousa,
Matthias Groote, Helmut Scholz, Marie-Christine Vergiat,
Mikael Gustafsson**

fraktsiooni GUE/NGL nimel

RC\1015528ET.doc

PE527.233v01-00 }
PE527.235v01-00 }
PE527.237v01-00 }
PE527.238v01-00 }
PE527.240v01-00 } RC1

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon viimasel ajal täheldatud lesbide, geide, biseksuaalide, trans- ja intersooliste inimeste kriminaliseerimise ilmingute kohta (2014/2517(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni, kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti, konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta, inimõiguste ja rahvaste õiguste Aafrika hartat ning India põhiseadust,
- võttes arvesse ÜRO Inimõiguste Nõukogu 17. juuni 2011. aasta resolutsiooni A/HRC/17/19 inimõiguste, seksuaalse sättumuse ja soolise identiteedi kohta,
- võttes arvesse ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide vahelise koostöölepingu (Cotonou leping) teist läbivaatamist ning selle lepingu sätteid inimõiguste kohta, eriti artikli 8 lõiget 4 ja artiklit 9,
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 2, artikli 3 lõiget 5 ja artiklit 21 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 10, millega kohustatakse Euroopa Liitu ja selle liikmesriike toetama ja edendama oma suhetes muu maailmaga üldisi inimõigusi ja üksikisikute kaitset,
- võttes arvesse nõukogu 24. juunil 2013 vastuvõetud suuniseid lesbide, geide, biseksuaalide, trans- ja intersooliste (LGBTI) inimeste kõigi inimõiguste edendamiseks ja kaitsmiseks,
- võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 20. detsembri 2013. aasta avaldust homoseksuaalsuse vastase seaduse vastuvõtmise kohta Ugandas,
- võttes arvesse USA presidendi Barack Obama avaldust homoseksuaalsuse vastase seaduse vastuvõtmise kohta Ugandas ja tema üleskutset Uganda presidendile Yoweri Museveniile, et too jätaks selle seaduse jõustamata,
- võttes arvesse oma 5. juuli 2012. aasta resolutsiooni lesbiliste naiste vastase vägivalla ning lesbide, geide, bi- ja transseksuaalide ja mõlemasooliste (LGBTI) inimeste õiguste kohta Aafrikas¹, 13. juuni 2013. aasta seadusandlikku resolutsiooni, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu sõlmida leping, millega muudetakse teist korda partnerluslepingut ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel, millele on alla kirjutatud 23. juunil 2000 Cotonous ja mida on muudetud esimest korda 25. juunil 2005 Luxembourgis², ning 11. detsembri 2013. aasta resolutsiooni aastaaruande kohta inimõiguste ja demokraatia olukorrast maailmas 2012. aastal ja Euroopa Liidu poliitika kohta selles valdkonnas³,
- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone: 17. detsembri 2009. aasta resolutsiooni Uganda

¹ ELT C 349 E, 29.11.2013, lk 88.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0273.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0575.

homoseksuaalsuse vastase seaduseelnõu kohta¹, 16. detsembri 2010. aasta resolutsiooni Uganda ja Bahati eelnõu ning homo-, bi- ja transseksuaalide diskrimineerimise kohta² ning 17. veebruari 2011. aasta resolutsiooni David Kato tapmise kohta Ugandas³,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Nigeeria olukorra kohta: 15. märtsi 2012. aasta resolutsiooni⁴ ja 4. juuli 2013. aasta resolutsiooni⁵,
 - võttes arvesse oma 11. mai 2011. aasta resolutsiooni ELi ja India vahelise vabakaubanduslepingu läbirääkimiste seisu kohta⁶,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et kõik inimesed sünnivad vabana ja oma väärikuselt ja õigustelt võrdsetena; arvestades, et kõik riigid on kohustatud takistama vägivalda ning vihkamise ja häbimärgistamise õhutamist inimeste isikutunnuste, sealhulgas seksuaalse sättumuse, sooidentiteedi ja sooväljenduse tõttu;
- B. arvestades, et koguni 78 riigis loetakse samast soost täiskasvanud inimeste vastastikusel nõusolekul põhinevat suhet endiselt kuriteoks ning neist seitsmes (Iraan, Mauritania, Nigeeria teatavad osad, Saudi Araabia, Somaalia teatavad osad, Sudaan ja Jeemen) on selle „kuriteo” eest ette nähtud surmanuhtlus; arvestades, et sellised õiguspiirangud on aegunud, kuna viimastel aastakümnetel on lesbide, geide, biseksuaalide, trans- ja intersooliste (LGBTI) inimeste õigusi hakatud üldiselt arvesse võtma, ja arvestades, et paljudes riikides toimunud positiivsed muutused peaksid olema eeskujuks LGBTI inimesi puudutavate küsimuste paremal lahendamisel kogu maailmas;
- C. arvestades, et samast soost inimeste vastastikusel nõusolekul toimuva suhte eest on Ugandas kohaldatud juba 14-aastast vanglakaristust, Nigeerias seitsmeaastast vanglakaristust (või surmanuhtlust – nimelt nendes 12 osariigis, kus kehtib šariaat), Indias lõpetati aga sellise suhte kuriteona käsitlemine 2009. aastal Delhi kõrgema kohtu otsusega;
- D. arvestades, et Uganda parlament võttis 20. detsembril 2013. aastal vastu homoseksuaalsuse vastase seaduse, mille kohaselt on võimalik määrata LGBTI inimeste õiguste toetamise eest kuni seitsmeaastane vanglakaristus, LGBTI inimeste üles andmata jätmise eest kuni kolmeaastane vanglakaristus ja karistada nn retsidiivseid seaduserikkujaid ja HIV-positiivseid seaduserikkujaid eluaegse vanglakaristusega, ning arvestades, et vastastikusel nõusolekul toimuv homoseksuaalne käitumine on kriminaliseeritud juba Uganda karistusseadustiku 145. jaotise kohaselt;
- E. arvestades, et Nigeeria senat võttis 17. detsembril 2013. aastal vastu samasooliste inimeste abiellumist keelava seaduse, mille kohaselt võib homoseksuaalses suhtes olevatele inimestele

¹ ELT C 286 E, 22.10.2010, lk 25.

² ELT C 169 E, 15.6.2012, lk 134.

³ ELT C 188 E, 28.6.2012, lk 62.

⁴ ELT C 251 E, 31.8.2013, lk 97.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0335.

⁶ ELT C 377 E, 7.12.2012, lk 13.

määrata kuni 14-aastase vanglakaristuse ja isikutele, kes on olnud samasooliste inimeste abiellumise tunnistajaks või kes peavad LGBTI inimestele mõeldud baare, juhivad nende organisatsioone või korraldavad nende kogunemisi, kuni kümneaastase vanglakaristuse; arvestades, et 2014. aasta jaanuaris jõustas president Goodluck Jonathan selle seaduse oma allkirjaga;

- F. arvestades, et India ülemkohus tühistas 11. detsembril 2013. aastal Delhi kõrgema kohtu 2009. aasta otsuse, mille kohaselt India karistusseadustiku 377. jaotis – koloniaalajast pärinev homoseksuaalsust keelav säte – on vastuolus India põhiseaduses sätestatud võrdõiguslikkuse põhimõttega, ning arvestades, et ülemkohus tunnistas homoseksuaalsuse sellega taas kuriteoks, mille eest võib määrata kuni eluaegse vanglakaristuse;
- G. arvestades, et 2013. aasta juunis võttis Venemaa riigiduum vastu nn homoseksuaalset propagandat keelava seaduse, millega karmilt piiratakse LGBTI organisatsioonide sõna- ja kogunemisvabadust, ning arvestades, et president Vladimir Putin on selle seaduse jõustanud;
- H. arvestades, et mainitud riikide massiteabevahendid, üldsus ning poliitilised ja usujuhid püüavad LGBTI inimesi üha enam hirmutada, nende õigusi piirata ja nendevastast vägivalda seadustada;
- I. arvestades, et paljud riigipead ja valitsusjuhid, ÜRO juhid, riikide valitsuste ja parlamentide esindajad, Euroopa Liit (sealhulgas nõukogu, parlament, komisjon ja kõrge esindaja) ning paljud ülemaailmselt tuntud inimesed on LGBTI inimesi kriminaliseerivad seadused karmilt hukka mõistnud;
 - 1. mõistab karmilt hukka ülalmainitud asjaolud, mis ohustavad tõsiselt üldisi õigusi – õigust elule, õigust elada vabana piinamisest, julmusest, ebainimlikust ja alandavast kohtlemisest, õigust privaatsusele ning sõna- ja kogunemisvabadusele, ning mõistab samuti hukka igasuguse diskrimineerimise ja kõik õiguspiirangud LGBTI inimeste ja kõigi nende suhtes, kes LGBTI inimeste inimõigusi kaitsevad; rõhutab, et LGBTI inimeste võrdõiguslikkus kuulub vaieldamatult põhiliste inimõiguste hulka;
 - 2. mõistab otsustavalt hukka LGBTI inimeste vastaste veelgi repressiivsemate seaduste vastuvõtmise; kordab, et seksuaalne sättumus ja sooidentiteet on küsimused, mis kuuluvad üksikisiku eraelu puutumatusse õiguse raamidesse, olles tagatud rahvusvahelise õiguse ja riikide põhiseadustega; kutsub eespool mainitud 78 riiki üles lõpetama samast soost täiskasvanud inimeste vastastikusel nõusolekul põhineva suhte kriminaliseerimise;
 - 3. kutsub Uganda presidenti üles homoseksuaalsuse vastase seaduse jõustamisest loobuma ning tunnistama Uganda karistusseadustiku 145. jaotise kehtetuks; tuletab Uganda valitsusele meelde rahvusvahelises õiguses ja Cotonou lepingus sätestatud kohustusi, mille kohaselt tuleb järgida üldisi inimõigusi;
 - 4. taunib karmilt samast soost isikute abiellumist keelava seaduse vastuvõtmist ja jõustamist Nigeerias; kutsub Nigeeria presidenti üles seda seadust ning Nigeeria karistusseadustiku 214. ja 217. jaotist kehtetuks tunnistama;
 - 5. rõhutab, et samast soost täiskasvanud inimeste vastastikusel nõusolekul põhinev suhe on

seadustatud Burkina Faso, Beninis, Tšaadis, Kesk-Aafrika Vabariigis, Kongo, Kongo Demokraatlikus Vabariigis, Ekvatoriaal-Guineas, Gabonis, Guinea-Bissaus, Côte d'Ivoire'is, Madagaskaris, Malis, Nigeris, Rwandas ja Lõuna-Aafrika ning et Lõuna-Aafrika põhiseadus keelab diskrimineerimise seksuaalse sättumuse alusel – see näitab, et Aafrikas suhtutakse sellesse küsimusse mitut moodi;

6. kutsub komisjoni, Euroopa välisteenistust ja liidu liikmesriike üles avaldama otsustavat vastuseisu kolmele kõnealusele seadusele ja toonitama, et nendel seadustel on oluline mõju asjaomaste riikide kahepoolsetele suhetele Euroopa Liidu ja selle liikmesriikidega;
7. tunnustab India valitsuse algatust lasta ülemkohtul oma otsus läbi vaadata, sest selle otsusega rikutakse põhiseaduses sätestatud võrdõiguslikkuse põhimõtet; kutsub India parlamenti üles India karistusseadustiku 377. jaotist tühistama, kui ülemkohus oma otsust ei muuda;
8. on tõsiselt mures nn ebatraditsiooniliste seksuaalsuhete propageerimist keelava Venemaa seaduse negatiivsete tagajärgede pärast, kuna sellega suurendatakse LGBTI inimeste diskrimineerimist ja nende vastu suunatud vägivalda; kutsub Venemaa ametivõime üles nimetatud seadust kehtetuks tunnistama ning nõuab selles asjas jätkuvat rahvusvahelist valvsust;
9. tuletab meelde, et seadused, millega kriminaliseeritakse samast soost täiskasvanud inimeste vastastikusel nõusolekul põhinev suhe, ja tõrjuv suhtumine LGBTI inimeste inimõigustesse on suureks takistuseks HIVi ja AIDSi vastases võitluses ning suurendavad süstemaatilist HIVi ja suguhaiguste levikut, kuna riskirühmad kardavad medikutega suhelda, samuti soodustatakse sellega äärmuslikku homofoobiat ja diskrimineerimist; märgib, et muu hulgas muudavad sellised seadused riikides, kus HIVi ja AIDSi levimus on kõrge, nende haiguste ennetamise veelgi raksemaks;
10. rõhutab, et samast soost täiskasvanud inimeste vastastikusel nõusolekul põhineva suhte jätkuv kriminaliseerimine raskendab veelgi aastatuhande arengueesmärkide saavutamist, seda eriti soolise võrdõiguslikkuse ja haiguste vastase võitluse vallas, samuti edusamme 2015. aasta järgses arenguraamistikus;
11. kutsub komisjoni, Euroopa välisteenistust ja liidu liikmesriike üles kasutama kõiki olemasolevaid kanaleid, sealhulgas kahe- ja mitmepoolseid foorumeid ning Indiaga käimasolevaid vabakaubanduslepingu läbirääkimisi selleks, et avaldada jõulist vastuseisu LGBTI inimeste kriminaliseerimisele;
12. kutsub komisjoni, Euroopa välisteenistust ja liidu liikmesriike üles osutama valitsusvälistele organisatsioonidele ja inimõiguste kaitsjatele kõikvõimalikku abi, kasutades selleks nõukogu suuniseid LGBTI inimesi puudutavates küsimustes, demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendit ning teisi programme;
13. palub komisjonil ja nõukogul lisada Cotonou lepingu järgmisel läbivaatamisel selgesõnaline nõue mitte lubada sättumuse alusel diskrimineerimist, nagu Euroopa Parlament on korduvalt nõudnud;

14. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile, nõukogule, Euroopa välisteenistusele, liidu liikmesriikidele, Uganda, Nigeeria ja India valitsustele ja parlamentidele ning Uganda ja Nigeeria presidentidele.